

»Forpligtelser ved færdselsuheld:

Paragraf		
9, stk. 1	Undladt at standse og yde hjælp - nægtet at opgive navn og bopæl	1.000 kr.
9, stk. 2	Undladt at anmelde uheldet til politiet	1.000 kr.
9, stk. 1-2	Undladt at standse op og yde hjælp ved personskade	Frihedsstraf«

Ligesom det er tilfældet ved overtrædelse af straffelovens § 253, straffes overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, oftest samtidig med de kørselsfejl, som har givet anledning til, at en person er kommet til skade.

Det er antaget, at undladelse af at standse og yde hjælp ved personskade i praksis straffes med frihedsstraf, jf. Færdselsstrafferet, Vagn Greve, 2001, side 180. Der henvises endvidere til U 2001.2541V, hvor tiltalte påkørte en cyklist, der pådrog sig kvæstelser i hjernen og andre meget alvorlige skader, og fortsatte kørslen uden at yde hjælp til cyklisten. Tiltalte blev straffet med fængsel i 10 dage betinget med vilkår om samfundstjeneste og en tillægsbøde på 2.500 kr. for overtrædelse af straffelovens § 249 og færdselslovens § 9, stk. 1, samt frakendt førerretten betinget. Ved straffastsættelsen blev det lagt til grund, at tiltalte forsætligt overtrådte færdselslovens § 9, stk. 1. Der henvises endvidere til uheldets alvorlige karakter, som gav tiltalte en særlig anledning til at standse op og yde hjælp. I den konkrete sag må det således antages, at det er den forsættelige overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, der er baggrunden for frihedsstraffen, idet straffen for overtrædelse af straffelovens § 249 under de omstændigheder, som fremgår af dommen, i almindelighed vil være bøde og betinget frakendelse af førerretten. Endvidere kan nævnes TfK 2002.81Ø, hvor den tiltalte i spirituspåvirket tilstand med for høj hastighed førte bil og påkørte en cyklist, der straks afgik ved døden som følge af de skader, han pådrog sig. Tiltalte undlod at standse og yde hjælp og undlod at underrette politiet om uheldet. Straffen blev fastsat til fængsel i 14 dage, som under hensyn til overtrædelsen af færdselslovens § 9, stk. 1, ikke blev gjort betinget.

Det tilføjes, at en person, som efter et færdselsuheld, hvor den pågældende har forårsaget personskade, flygter fra gerningsstedet uden at

yde hjælp, efter omstændighederne også kan straffes efter straffelovens § 250, hvorefter den, som hensætter en anden i hjælpeløs tilstand eller forlader en under den pågældendes varetægt stående person i sådan tilstand, straffes med fængsel indtil 8 år.

I Kommenteret straffelov, Speciel del, 8. omarbejdede udgave, 2005, er det således på side 250 anført, at denne bestemmelse kan anvendes, hvis en bilist først har taget sig af offeret på en eller anden måde, hvorved der gennem hans/hendes tilknytning til forvoldelsen af tilstanden kan være skabt et varetægtsforhold. I Færdselsstrafferet, Vagn Greve, 2001, side 180 – 181, antages det, at domstolene har en negativ holdning til at anvende § 250 i færdselssager, idet det samtidig anføres, at et færdselsuheld, en standsning og besigtigelse ikke i sig selv skaber »varetægt« som forudsat i bestemmelsen.

For så vidt angår spørgsmålet om frakendelse af førerretten i forhold til trafikanter, som domfældes for overtrædelse af straffelovens § 253 eller færdselslovens § 9, bemærkes, at reglerne om frakendelse af førerretten fremgår af færdselslovens § 125 (betinget frakendelse) og § 126 (ubetinget frakendelse). Generelt kan der ske frakendelse af førerretten ved kørselsfejl, hvorved der er voldt skade på person eller ting, eller i tilfælde, hvor kørslen indebærer en risiko for færdselssikkerheden, uanset at der ikke konkret er forvoldt skade på personer eller ting eller har været fare herfor. Det gælder f.eks. ved spirituskørsel eller hastighedsovertrædelser.

Det forhold, at en fører i forbindelse med et færdselsuheld har forladt ulykkesstedet, indebærer i almindelighed ikke i sig selv en fare for færdselssikkerheden, idet den trafikfarlige situation typisk er forbi, når overtrædelse af straffelovens § 253 og færdselslovens § 9 begås. Overtrædelse af straffelovens § 253 eller færdselslovens § 9 giver derfor efter de gældende regler ikke i sig selv mulighed for frakendelse af førerretten. Såfremt føreren har begået kørselsfejl i forbindelse med, at en person er kommet til skade, kan kørselsfejlene – som nævnt ovenfor – imidlertid give grundlag for betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Ved lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven er der endvidere indført en klippekortordning som supplement til det gældende frakendelsessystem. Klippekortordningen indebærer, at trafikanter, der gentagne gange over-